

GÒ CÔNG ƠI! TA NHỚ

Thy Lan Thảo

(Thương gửi Đồng Hương Gò Công sống nơi đất người)

Đất tạm dung lòng bỗng chợt vui
Thư em một thoáng mát xuân đời
Sóng xưa ngược hướng về quê cũ
Em gái Gò Công! em của tôi...

Em viết lời thơ thật dễ thương
Gợi mơ gợi nhớ nắng thu hường
Gió cầu Long Chiến bay tà áo
Trăng đón hoàng hôn-sách nhớ trường!

Hàng cây so dưa bên Cầu Huyện
Theo gió chường về đã trở hoa
Đậu rồng me dốt bông so dưa
Tôm đất nguyên đầu thơm canh chua

Canh chua so dưa - tôm Xóm Cội
Muối ớt tươi màu - gạo Sóc Nâu
Em nhắc cho anh thêm muốn khóc
Đất lạ quê người biết tìm đâu!

Trái đậu rồng tươi xanh nét non
Bên giàn mới hái gạo hương thơm
Mắm tôm chà béo tình quê mẹ
Ớt hiểm bên vườn cay rất ngon...

Em nhắc cho anh nhớ Tân Thành
Ngang Cống Bà Chài... vườn ai xanh
Điểm hồng hương ngọt Sơ Ry thắm
Mát cả trưa hè... nhớ không anh!?

Anh còn nhớ măng cầu Pháo Đài
Ngọt ngào tình mẹ - mần cầu dai
Quê mình nghèo lắm nhưng không thiếu
Những thức ăn ngon để nhớ hoài..!

Em nhắc cho anh mì Miếu Bà
Ớt hồng cải trắng dấm ngâm chua
Con tôm vàng áo phồng hương bột
Bụng đã căng mà vẫn như chưa

Ghé lại Chú Cưng vào buổi tối
Cá Chìa Vôi ngọt vị canh chua
Ly bia chưa cạn mà cơm thối
Vỏ chắt cao ngang đã tới đầu

Bánh neo Chú cẩu dòn hương cốm
Ghé Quảng Lợi Hoà nghỉ nắng trưa
Ly mát trâu uống trà Bô Lĩ
Gò Công ơi nhớ máy cho vừa..!

Em dẫn anh về quê Tân Trung
Tháng năm công lột mắm thơm lừng
Khế chua chuối chát , ngò om, quế
Tự Đức còn khen món bảo trân...

Xuôi xuống Bình Ân ăn đám giỗ
Làm sao quên được món nham cua
Thịt cua quyện gạch , chua rau vấp
Rượu đế Gò Me say được chưa !?...

Em dẫn anh lên vườn Vĩnh Lợi
Trời trưa gay nắng mát dứa xiêm
Có cô con gái bên cây Éo
Trái Éo quăn say theo nhịp tim...

Kiến vàng dưa giòn bên canh quít
Vĩnh Hậu vườn trưa ngọt vị cam
Em đút cho anh từng múi ngọt
Quê nghèo mà đẹp phải không em !?

Tháng sáu theo em về Vàm Láng
Trẻ con áo mới đón nghinh Ông
Gỏi Sam, Tôm Tít, tái Cá Nhám
Rượu uống bao nhiêu đủ ấm lòng!?

Em nhắc cho anh ngày tháng tết
Mẹ ngồi ngắm nghĩa hủ tôm chua
Đu đủ hờm xanh tươi mỡ vịt
Thịt ba chỉ thái - nuốt như cò...

Buổi sáng chợ đông chào mở sôi
Thơm lừng bánh giá , khách quanh ngồi
Mắm pha chanh ớt, rau tươi rói
Ngon quá nhờ em miệng khéo cười!

Ghé lại Kim Lang mua bánh ngọt
Ơ kìa cô chủ nét hương duyên
Bánh bông lan nở thơm đường cát
Cô chủ cười tươi - quên trả tiền...

Đất tạm dung mà đọc thư em
Đang vui em nhắc lại buồn thêm
Mẹ anh quê cũ giờ hiu quạnh
Leo lét đèn khuya lạnh gió đêm!

Anh hẹn em - Anh sẽ trở về
Một ngày nắng đẹp - mát tình quê
Cờ vàng phát phới bay kiêu hãnh
Mình sẽ bên nhau trọn ước thề

TÔ CANH CỦA MẸ

Thy Lan Thảo

(Gửi Anh Trần Văn Chi,
người còn nhớ con cá ngát)

Cá ngát nấu với lá me non
Thêm chút cà, giá, rau ngò om
Nước mắm Phú Quốc đậm ớt hiểm
Ngọn đèn chao gió- mưa hoàng hôn.!

Mẹ ơi! Con nhớ, thương mà nhớ
Từng buổi cơm chiều có mẹ ba
Có anh, có chị cười vui vẻ
Sao xác ngoài sân, tiếng chó gà...

Gạo Sóc Nâu dẻo thơm lúa mới
Cá ngát thịt dai vị ngọt ngào
Lá me non mùa mưa vừa tới
Lòng mẹ thương con- biển dạt dào...

Đất người nắng ấm trời tươi sáng
Cái mặc, cái ăn quá đủ đầy
Một thuở tuổi đời con dày dặn
Tám năm lao nhọc bước lưu đầy.!

Cái no cái ấm trời xa xứ
Ray rứt lòng con lấm mẹ ơi
Từ buổi con lìa xa giặc dữ
Lòng con nhớ mẹ- tiếc thương đời!

Bàn tay của mẹ luôn chăm sóc
Từ thuở con thơ đến trưởng thành
Thằng bé ngày xưa nay bạc tóc
Không về thăm mẹ thật đoạn đành...

Con nhớ từng bữa cơm mẹ dọn
Trưa chiều đầm ấm mái nhà xưa
Đất người chỉ nhớ rồi thương tiếc
Dù đã qua rồi cảnh gió mưa...

Bao giờ nhìn lại tô canh nóng
Cá ngát tươi- cà giá thơm chua
Tiếng cười của mẹ còn vang vọng
Lạnh giữa lòng con, tiếng gió lùa...

Canh chua cá ngát – bàn tay mẹ
Kỷ niệm đông đầy ướp nhớ thương...

TÌNH NGỌT BUỔI VỀ

Thy Lan Thảo

Ta về, cát bụi vương màu áo
Đón bước người xa gió lạnh lòng
Cúi mặt trước tiếng đời kêu ngạo
Đời ta thắm nặng cảnh lao lung...

Cờ đỏ bay- dường đá long chong
Đừng hỏi thăm chi chỉ bận lòng
Ta bước trên bờ đê lối cũ
Nắng Gò Công vẫn sắc nắng hồng.!

Xưa đường quen – nay thành lối lạ
Tám năm dài ai nhớ ai thương
Bạn bè lắm thằng yên mồ mả
Gió cuốn theo chân...bụi chán chường.!

Mẹ ta, anh chị mong chờ lắm
Thằng út gian truân khổ nhục thù
Ví biết đường đời bằng phẳng cả
Đâu còn ai khóc buổi tháng tư...!

Đây trường trung học thân thương quá
Ta nhớ Cô Huyền, Chú Sáu Sua
Bảy năm thân thuộc nay thành lạ
Vần vũ trời mây cảnh chuyển mùa

Những thằng mài ghé năm xưa đã
Vượt biển ra đi, đũa tội tù
Mấy cô vợ lính xanh như lá
Nuôi chồng lao cải giữa đời hư

Ta về chân vẫn còn xiềng xích
Mắt cửa Công An mắt cú mèo
Bạn ta mấy đứa còn thân thích
Gượng sống cầm hơi giữa cảnh nghèo

Cảnh đời nhiều lúc đau lòng lắm
Cô bé năm xưa đã xuống đò
Có lẽ giờ này đang tươi mát
Bước đường im phẳng, nắng tự do...

May mà còn mẹ còn anh chị
Gom hết tình thương ủ ấm đời
Buổi cơm rau muối mà vui lắm
Ấm áp thâm tình ý thật tươi !